

flere Medlemmer er bleven fremhævet vægtige Grunde imod Forslaget; men hvis jeg skulde finde det fornødent, enten i Anledning af Sagens Overgang til 3die Behandling, eller med Hensyn til det endelige Spørgsmaal om Lovens Antagelse, at tilføie Noget, forbeholder jeg mig saadant.

Flensborg: Det er i Anledning af en af den 3die Landssthingsmand for 2den Kreds (Kirck) under Sagens sidste Behandling med Hensyn til et kort Foredrag af mig brugt Optrin, at jeg skal tillade mig at bemærke nogle saa Ord.

Formanden: Den ærede Landssthingsmand erindrer maaskee, at det kun er § 1, der er under Forhandling.

Flensborg: Ja, det er blot en ganske kort personlig Bemærkning, jeg har at gjøre. Den ærede Landssthingsmand troede, at jeg havde misforstaaet den 2den Landssthingsmand for 7de Kreds (Nyholm), naar jeg yttrede, at vi ved at vedtage Loven ikke kom ud af den svævende Tilstand. Da jeg ikke gjerne vil have, at denne Bemærkning skal staae uimodsagt, da man saa kunde troe, at jeg indrømmede den, skal jeg tillade mig at tage til Gjenmæle imod den med nogle saa Ord.

Formanden: Jeg turde dog maaskee rette det Spørgsmaal til den ærede Landssthingsmand, om dette skulde være det rigtige Sted til at anbringe denne Bemærkning paa. Det er jo ikke alene for den Bemærknings Skyld, som den ærede Landssthingsmand selv vil gjøre, men denne kan naturligtvis fremkalde Svar fra de andre Medlemmer, til hvilke Bemærkningen sigter, og derved bringes man ind paa en Discussion, som egentlig ikke hører ind under § 1, men nærmest vil være at henføre paa det Sted, hvor der er Spørgsmaal om, hvorvidt Loven skulde fremmes eller ikke.

Flensborg: Saa skulde det altsaa være ved tredie Behandling?

Formanden: Nei, der vil ogsaa være Leilighed til at fremkomme med en saadan Bemærkning ved Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling.

Flensborg: Ja, saa skal jeg blive saalænge.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, gif-

man over til Afstemningen, hvorved Udfastets § 1:

„Alle ved Ministerierne i Kjøbenhavn ansatte Embedsmænd lønnes udelukkende med faste Gager.“

vedtoges med 31 Stemmer mod 4.

Formanden: Vi gaae dernæst over til § 2, der sættes under Forhandling tilligemed de til samme stillede Ændringsforslag. Jeg skal med Hensyn til Afstemningen af Ændringsforslagene bemærke, at jeg mener, at de af Udvalget under Nr. 1 og 3 stillede Ændringsforslag maae bringes under een Afstemning, idet det forekommer mig, at de staae i nær Forbindelse med hinanden. Den ærede Ordfører vil vistnok bekræfte dette (Ordføreren: Ja!). Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (M. B. Bruun): Det er fornødt ved denne Paragraph, at Udvalget har foreslaaet nogle Forandringer, idet det nemlig er foreslaaet, at Maximum af Gagen for Departementsdirecteurer og Departementschefer samt de Embedsmænd, der ere satte i Klasse med dem, maatte nedsættes fra 3,400 Rbd. til 3000 Rbd.. Det har været Udvalgets Anskuelse, at, naar den fastsatte Rønning skulde gjælde for alle i denne Klasse, vilde det være rigtigt under Statens nuværende finantistelle Forhold, med Hensyn til de Arbejder, som i det Hele taget paaligge disse Embedsmænd, ikke at forhøie Maximum over 3000 Rbd. Dermed skal det ikke være sagt, at jo enkelte af disse Poster kunne egne sig til en højere Løn; det er idetmindste min Anskuelse; men, naar det skal angaae dem alle, troer jeg ikke, at Maximum af Gagen bør sættes højere. Den foreslaaede Forandring vil for Diebliffet paa nærværende Standpunkt have meget liden Indflydelse, saavidt jeg kan skjønne, ikke meer end 200 Rbd. Sammenligner man derimod Maximum af Gagerne for alle 24 Departementsdirecteurer og Departementschefer, idet man kunde tænke sig, at alle paa een Tid stode paa Maximum, efter Udfastet og efter Udvalgets Forslag, saa vilde dette sidste gjøre en Forandring af omtrent 9000 Rbd. Hvad den anden Forandring, der er foreslaaet, angaaer, da gjælder den 2 Embedsmænd, der i Udfastets § 2 ere satte i Klasse